

відновлення обміну речовин, нормалізації секреторної функції підшлункової залози, підвищення загального стану організму.

Перспективи подальших досліджень у цьому напрямку: удосконалення інших засобів фізичної реабілітації для осіб, хворих на цукровий діабет, визначення рівня їх фізичного здоров'я, рівня фізичної працездатності та порівняння отриманих результатів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Антонів В.Р. Особливості перебігу поєднаної патології щитоподібної залози, цукрового діабету та можливі профілактичні заходи// Буковинський медичний вісник.-2000.- Т.4.- № 2.- С.28-30.
2. Кіхтяк О.П. Патогенетичне лікування цукрового діабету типу 2.- К.: Софія-А, 2006.-162 с.
3. Мітохондріальний діабет. Піровиноградний діабет. Цукровий діабет / За ред.Я.І. Томашевського.-Л.: Наук. т-во ім.Шевченка, 2003.-166с.
4. Мухін В.М. Фізична реабілітація: підручник. - 2-ге вид., перероб. І доп. - К.: Олімпійська література, 2005. - 472 с.
5. Беляя Н.А. Лечебная физкультура и массаж: учеб. - метод. пособие для мед. работников. - М.: Советский спорт, 2004. - 272 с.
6. Язловецкий В.С., Вереч Г.Е., Мухін В.М. Основи фізичної реабілітації: навч. посіб. - Кіровоград: РВВ КДПУ ім. Володимира Винниченка, 2004.-238с.

В.І.СТАХНЕВИЧ

ДО ПИТАННЯ ВИВЧЕННЯ МОЛОДІЖНИХ ПРОБЛЕМ

У статті аналізується становище і проблеми молоді.

В статтє анализируется состояние и проблемы молодежи.

Youth condition and its problems are analysed in the article.

Нині в Україні відповідно до статистики людей молодого віку (згідно Закону України, прийнятого Верховною Радою, молоддю вважають тих, кому до 35 років) нараховується близько 15 мільйонів [1].

Молодість – це перш за все час роздумів про сенс життя, створення сім'ї і облаштування сімейного життя, час вибору професії, визначення ставлення до громадського життя і своєї ролі в ньому. Провідною діяльністю в період молодості – професійна. В цей період відбувається оволодіння обраною професією. Вже в молодості людина може досягти в своїй професії досить високого рівня майстерності і його об'єктивного визнання. Разом з майстерністю формується почуття професійної компетентності, особливо коли обрана професія відповідає покликанню.

Потрібно відмітити, що особливо відчутний негативний вплив на соціалізацію молодих людей таких суспільних явищ, як посилення аморальності, злочинності, зубожіння та інше, відбувається за умов складного політичного і соціально-економічного Української держави, що призводить до знецінення освіти, падіння авторитету педагогів та закладів освіти, росту агресивності, жорстокості, нігілізму підлітків та молоді. Це відповідним чином, дозволяє зробити висновок про те, що є небезпека виростити бездуховне покоління, яке «необтяжене» інтелігентністю, порядністю і яке зневажливо ставиться до культурних та загальнолюдських цінностей, не прагне до здорового способу життя.

Серед молодіжних проблем також доцільно виділити такі як: втрата ідеалів, життєвого оптимізму; посилення стану тривожності серед молоді часто пов'язане з падінням рівня та якості життя в суспільстві; нерівні можливості в одержанні повноцінної освіти; збільшення числа молоді серед безробітних; значна економічна залежність від батьків; швидке зростання великої кількості „золотої молоді – мажорів“, що призводить до відчуженості між „імушою і неімушою молоддю“; кризові явища у шлюбно-сімейних стосунках (високий рівень розлучень, сімейних конфліктів, обмежені можливості для поліпшення житлових умов); низький рівень загальної культури молодих людей; незадовільний стан здоров'я; зростання рівня соціальних відхилень (злочинності, пияцтва, наркоманії, проституції). Викликає занепокоєння факт зростання протягом останніх п'яти років більш

як у 2,3 раза кількості споживачів наркотиків з-поміж сільських жителів, тоді як по Україні в цілому кількість споживачів наркотиків зростає в 1,4 раза [1].

Ці проблеми молоді в Україні пов'язані з об'єктивними і суб'єктивними причинами, а саме: молодь у наш час – одна з найбільш незахищених в економічному відношенні частина населення; труднощі в економіці – фундамент усіх труднощів і підстава для політичної кризи в галузі молодіжної політики; у суспільстві існує низький престиж освіченості, професіоналізму, духовності й моральності; талант і знання виявляються незапитаними, що формує розгубленість, невпевненість у сьогоденні й майбутньому, призводить до суїциду; поширюється в суспільстві ідейно-моральний вакуум; у значній частині молоді складається уявлення про неправильність історичного шляху нашого суспільства, про те, що минуле нашої країни – це лише ланцюг трагічних злочинів та обману; серйозне занепокоєння викликає рівень здоров'я молоді; гострі проблеми здоров'я переміщуються від старшого покоління до молодшого.

Порушення та обмеження інтересів молоді, у свою чергу, сприяє формуванню соціально-проблемного «молодіжного поля», яке характеризується такими чинниками: різке падіння престижу освіти, що не гарантує й не забезпечує гідного життєвого рівня, стабільну роботу зі спеціальності, не сприяє гідному суспільному стану; втрата престижу продуктивної праці; деяке зниження інтелектуального й загальнокультурного рівня молодих людей не тільки через погіршення якості освіти, а й за рахунок проблеми їх «випадання» з будь-яких офіційних структур освіти і виховання, що є прямим резервом злочинного світу тощо.

Розв'язання цієї проблеми, як підтверджує вітчизняний і світовий досвід, можливе за певних умов. Назвемо одну з них: оптимізації управління процесом виховання за допомогою *гуманізації освіти*, що має забезпечити *утвердження пріоритету загальнолюдських цінностей у суспільстві*, яка передбачає, насамперед, *сприяння розвитку творчих можливостей людини, її інтелектуальної свободи, створення максимально сприятливих умов для розкриття особистості*.

Гуманні цінності і відповідні їм норми є тим культурним кодом, який визначає повсякденну поведінку і регулює взаємини людей, забезпечує раціональність і людяність їхнього способу життя, а отже життєздатність суспільства. Це актуалізує проблему гуманізації навчально-виховного процесу закладів освіти, яка набуває виключної актуальності в останні роки.

Саме гуманне виховання особистості сприяє олюдненню суспільних відносин, формуванню взаємодії людей за суб'єкт-суб'єктною моделлю, зміст якої безпосередньо впливає на спрямованість і характер потреб, цілей, інтересів особистості, тоді як процеси дегуманізації суспільства негативно впливають на моральний та емоційний стан його членів, їхнє фізичне та психічне здоров'я.

Окрім зазначеного, *зміна способу, змісту праці, науково-технічний прогрес сучасного суспільства* визначає потребу не тільки у вузькій професійній підготовці людини, вдосконалення її кваліфікаційного рівня, але й у *більш широкому культурному розвитку працівників, формуванню у них високих моральних якостей*. Сьогодні спостерігається протиріччя між потребами суспільства у таких високогуманних особистостях та реальністю нашого повсякденного життя: дефіциту людяності, милосердя, співчуття, доброти. Все це посилюється прискоренням темпів життя, бурхливим розвитком засобів масових комунікацій, в результаті чого людина впродовж дня вступає в безліч стосунків. Закономірно, що для неї важливо, на якому рівні здійснюється її взаємодія та контакти з іншими людьми, як це впливає на її емоційний стан, самопочуття, життєвий тонус.

Система гуманістичних поглядів, створена українськими педагогами, філософами та діячами культури є надбанням громадської і педагогічної думки впродовж століть.

Різні аспекти проблеми виховання розглядали такі дослідники, як В. Г. Бутенко, О. І. Виговська, О. І. Вишневецький, Г. І. Іванюк, Б. З. Козак, Л. І. Макарова, В. М. Оржеховська, О. В. Киричук, П. П. Осухова, Е. Ю. Парамонов, В. С. Петрович, Г. П. Пустовіт, С. В. Рудаківська, В. І. Стахневич, А. Й. Сиротенко, О. В. Сухомлинська, О. В. Столяренко, І. Г. Тараненко, Л. В. Ткачук та інші, авторами сучасних концепцій особистісно зорієнтованого навчання і виховання є І. Д. Бех, В. О. Білоусова, С. У. Гончаренко, О. Я. Савченко, І. С. Якиманська та ін. Ці та багато інших авторів переконливо доводять необхідність гуманізації освіти як однієї з найважливіших умов відродження національної освіти. Гуманізація освіти проголошена вихідним принципом реалізації державної національної програми «Освіта (Україна ХХІ століття)», і полягає в «утвердженні людини як найвищої соціальної цінності, у найповнішому розкритті її здібностей та задоволенні різноманітних освітянських потреб, забезпеченні пріоритетності загальнолюдських цінностей, гармонії стосунків людини і навколишнього середовища, суспільства і природи».

Різні аспекти гуманістичного навчання і виховання знайшли також відображення у працях І. Д. Беха, В. О. Білоусової, Є. В. Бондаревської, С. У. Гончаренко, О. А. Донченко, І. Г. Єрмакова,

О.В.Киричука, О. Я. Савченко, Л. В. Сохань, В. М. Хайруліної та ін. Так зокрема, сучасні вчені-дослідники розробили цілісну концепцію гуманізації освіти, простежили шлях руху від людини освіченої до людини гуманної та умови її формування, а також розкрили шляхи, методи та нові технологічні засоби гуманізації навчально-виховного процесу.

Поряд з цим аналіз психолого-педагогічної літератури з проблеми дослідження свідчить про те, що до цього часу недостатньо вивчені педагогічні умови гуманізації виховного процесу та невраховані механізми психологічної та соціальної допомоги молодим людям.

Отже, молодь є однією з продуктивних сил суспільства, її називають «поколінням перехідного періоду», яке живе в епоху бурхливих і глибоких перетворень, в роки суворих потрясінь і нових можливостей. Визначення поняття «*м о л о д ь*» важливе не тільки для вироблення єдиного підходу до встановлення вікових меж молоді, а й з'ясування сутності молоді, її місця у соціальній структурі суспільства, соціальних показників, які відображають специфіку її соціального статусу.

ЛІТЕРАТУРА

1. Становище молоді в Україні / Верховна Рада України: Офіц. вид. – К.: Парламентське вид-во, 2006. – 104 с.

Г. Т. ТЕРЕШКЕВИЧ (С. ДЮГЕНА)

БІОЕТИЧНИЙ АСПЕКТ БОРОТЬБИ З АЛКОГОЛІЗМОМ

В статті розглядається біотичний аспект боротьби з алкоголізмом.

В статье рассматривается биоэтический аспект борьбы с алкоголизмом.

In the article the biotichniy aspect of fight is examined against alcoholism.

Алкоголізм, наркоманія і тютюнопаління є наслідком дії певних хімічних речовин, яка супроводиться руйнівними змінами в тілі людини, її психоемоційному стані та духовним спустошенням.

Етиловий спирт, або станол - речовина, що виявляє загальний пригнічувальний вплив на центральну нервову систему (подібно до засобів для наркозу). Він входить до складу алкогольних напоїв пива, вина, горілки і ін., продаж яких збільшується, зокрема внаслідок цілодобової реклами на телебаченні та вулицях міст і сіл.

Немає в людському організмі органа, який би не зазнавав згубної дії від алкоголю. Етиловому спирту властива органотропість, наприклад, у тканинах мозку його міститься більше, ніж у крові; він також концентрується у секреті передміхурової залози, яечках, сім'яній рідині, добре проникає через плаценту. вкрай негативно впливає на центральну нервову систему і тканини печінки — спричиняє алкогольний цироз. Негативний вплив на статеві органи призводить до порушення репродуктивної функції.

Алкоголізм — це хвороба, яка виникає внаслідок систематичного вживання спиртних напоїв і характеризується патологічним потягом до спиртного, розвитком психологічної та фізичної залежності.

Розрізняють три групи причин вживання алкоголю:

- «втеча» від проблем;
- «пошук насолоди»;
- «суспільно-товариська» (через ввічливість з тої чи іншої нагоди).

Чинники виникнення алкогольної залежності:

- соціальні: низький культурний і матеріальний рівень життя;
- біологічні: спадкова схильність;
- психологічні: психоемоційні особливості людської особи, нездатність протистояти стресам;
- духовні: спроби заспокоїти нерозуміння сенсу і цінності життя.

У патогенезі алкоголізму розрізняють три стадії: 1) компенсації; 2) наркотичну; 3) декомпенсації. На першій стадії захворювання спостерігається нездоланий потяг до вживання алкоголю і формування толерантності до спиртних напоїв. Після прийняття високих доз розвивається амнезія, знижується працездатність. На другій стадії хворобливий потяг до алкоголю посилюється.